

KÉT IFJÚSÁG (ELŐSZÓ)

A Mefhosz nemes célt tűzött ki feladatául, amikor Nagy-Magyarország új kereteinek megépítésében részt akar venni és ezt a munkásságát a magyar és kárpátorosz ifjúságnak egymást megismerése, megbarátkozása, egymást megbecsülése, majd a két nép szellemi és lelki összekapcsolódása érdekében — szellemi síkon — e könyv kiadásával kezdi el.

Minden nemzet életében az ifjúság jelenti a jövőt, a nemzeti lét folytatódását.

Általános felfogás szerint a „nemzet” fogalma jelenti egyúttal a „nemzettest” fogalmát is, vagyis azt a közöséget, amely az egy nemzethez tartozó egyedek összességét foglalja egybe. Előbbi a lelki, utóbbi pedig a fizikai összesség kifejezője.

A „nemzet” feladata mindig az, hogy a „nemzettest”-nek egy meghatározott földterületen biztosítsa az örök-

létet. A nemzettestnek ez az összekapcsolódása a földdel adja az államot, mint keretet és formát a nemzeti lét biztosítására. Ezek kialakítása a nemzetet alkotó erők feladata, így elsősorban az ifjúságé, melynek a kis népek életében kettőzött szerepe van.

A történelem folyamán azonban mindenkor igaznak bizonyult az az örök természeti törvényesség, hogy a „nagy hal megeszi a kis halat”, vagyis a számbelileg erős népek eltíporják a gyengébbeket, holott azt a történelem sehol sem bizonyítja, hogy az egész emberiség javára a nagy nemzetek több jót biztosítottak volna, mint a kisebbek.

Ezért minden nemzet élniakarása, akármilyen kicsi is, isteni, emberi és természeti törvényesség szerint jogos és igazolt. A jognak azonban a nemzet életében reális értéke csak akkor van, ha azt az erkölcsi erőn kívül, egy bizonyos fizikai erő is alátámasztja.

Ezért kell, ezért szükséges a kis és kisebb nemzetek összefogása. Főként az olyanoké, akiket gazdasági kényszerűségükön kívül egy évezreden át szőtt lelki és vérségi kapcsolatok kötnek össze. Ilyen két nemzet a magyar és a kárpátorosz. Mindkettő példája a hűségnek, becsületességnek, elszántságnak, könnyelműségnek és sok egyéb jó és rossz tulajdonságnak. Magyarok és kárpátoroszek egyformán a szív emberei, akiket az ész csak nagy bajok esetén térít a helyes útra. Mert szeretünk ám elbolyongani a képzeletszülte mesevilágban, gondtalanabban, mint akárki más a Dunavölgyében. Ez a háború előtti időkben

még széppé, változatossá varázsolta az emberi életet, ma azonban, amikor a történelem mérföldes lépésben rohan, fut előre, végzetes ez az emberre, az egyedre, úgy mint a nemzetre is. Ma a történelmi reálítások korát éljük és az ifjúságnak is ehhez kell igazodnia: szigorú józansággal kell mérnie az embert, éppen úgy, mint az általa képviselt fizikai, erkölcsi és lelki erőket is. Ehhez elsősorban az kell, hogy megismerjük egymást — szellemi síkon — a könyv által, amely mint előbb mondtam, szellemi, majd lelki kapcsolatokat teremt az új nemzedék, a magyar és kárpát-ország ifjúság, a magyar és kárpát-ország nemzet között. Szeretném, ha a Mefhosz, amely ennek a könyvnek kiadásával ezt a célt tűzte ki feladatául, eredménnyel végezné el küldetését, amelyhez szívemből Isten áldását kérem.

[Erdélyi Magyar Adatbank]

[Vákát oldal]

Ajánlom e könyvet a testvér ruszin nemzetnek a fiatal magyarság nevében, mely rendületlenül hisz a szentistváni gondolat-hoz megtérő dunai kisépek testvériségében.

Hiszem, hogy szerény gyűjtésem nyomán ezzel a kérdéssel mindkét részről behatóan fognak foglalkozni.

Célom a „Verhovina feltámad” megírásával elsősorban kezdeményezés volt: a magyar közvélemény elé vetíteni a magyar-ruszin életforma kitevőit, megvizsgálni a ruszin sorskérdések eredőit és elmondani azok alakulását a nehézsorsú „gens fidelissima” életében.

Munkámban az eddigi kutatások szem előtt tartásával a fiatal magyar értelmiség álláspontjának kívántam hangot adni: a magyarságnak küldetése van a vajudó Kárpát-medencében, vezetni és felemelni a gazdasági egymásrautaltság jogán, a népi műveltség eszközeivel Középeurópa kisépeit.

A magyar és ruszin közélet vezetőinek, akik munkám feldolgozásában segítségemre voltak, ezúton mondok köszönetet.

Budapest, 1939 május 15.

KEMÉNY GÁBOR

[Erdélyi Magyar Adatbank]

[Vákát oldal]

Mily csodás a Verhovina,
— mondod nekem cimborám —
Dal zengett ott álmaidban
S ringatóztál dallamán.

Mosolyogtak a hegyormok,
Meseország tűnt elénk,
Vigan csengtek a kolompok,
Selyemfüves volt a rét.

Verhovinán én is jártam
— jó pajtásom, cimborám, —
Haj, de én csak könnyet láttam
Harmatos hegy oldalán.

Jajszót, átkot, síró sóhajt
Hallottam én zúgni ott,
Alleluja meg nem szólalt,
Minden falu zokogott.

Mily csodás a Verhovina
— mondod nekem cimborám, —
Dal zengett ott álmaidban,
Nékem meg a jaj csupán.

(Kumjatszkyj-Somogyváry: Verhovinán)